

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАУ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОўНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ГАЗЕТА ўЗНАГОРДЖАНА
ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ
ВЯРХОўНАГА САВЕТА
БССР

1986

3

КРАСАВІКА

№ 12(1498)

ВЫДАЕЦЦА З 1922 ГОДА

Энергію планаў — у энергію дзеянняў!

ЭКСПЕРЫМЕНТ «ПАЛІТЗАЛІК»: ЗДАБЫТКІ І СТРАТЫ

Скажыце, што павінен ведаць студэнт ВУ? Ён, будучы малады спецыяліст, які рашае складаныя матэматычныя задачы, праводзіць эксперыменты, вучыцца вучыць дзяцей. На якія пытанні павінен умець адказаць? Хіба дазволена яму быць несучасным? Не, я не пра моднае адзенне і бэйсбол, ведаючы апошніх музычных запісаў самых папулярных груп. Я пра сучаснасць у грамадзянскай пазіцыі камсамольца, кожнага маладога чалавека.

го, што ў канцы яны выставілі адзнакі. Спрэчак пры іх абмеркаванні ў 4«А» групе фізічнага факультэта не было, усім паставілі «выдатна». А вось у сёмай

сімальна дакладнага выканання інструкцыі.

Ігар Ганчаронак, сакратар камітэта камсамола фізфака:

— Неяк прапусцілі мы такую думку з саветам па ГПП.

Скептык скажа: «Ды нічога не зменіце вы тут. У студэнта і так усяго хапае, хто сябе яшчэ добраахвотна стане «нагружаць» палітзалікам?»

Ці нагружаць? Добрасумленна, зацікаўлена ставіцца да яго — так! Я не сумняваюся, што гэта магчыма, бо і на фізфаку, і на юрфаку ва ўсіх групах успыхвалі іскаркі зацікаўленасці, нават цэлыя дыскусіі разгараліся. Шкада, што пра гэта прыходзіцца гаварыць як пра выключэнне.

Мудрэц меў рацыю, калі сказаў, што ў спрэчках нараджэецца ісціна. Чаму б нам не паспрачацца? Можна варта не прапаноўваць на залік строга акрэсленыя пытанні, а вызначаць толькі асноўныя напрамкі, па якіх студэнт павінен быць гатовы пагутарыць на палітзаліку? Можна ёсць рацыянальнае зерне ў думцы Д. Гарачка: «Трэба пры складанні пытанняў улічваць спецыфіку факультэта? Адзіны рэцэпт мы не выпішам. А творча падыходзіць да вырашэння хвалючага пытання можам. Камітэтам камсамола, адказным за ГПП трэба прыслухацца да таго, што думаюць камсамольцы, мець на ўвазе іх пажаданні, крытычна прааналізаваць вынікі палітзаліку. Хіба такая творчасць не пульсуе?»

Мы павінны самі сябе выхоўваць. І адносіны да палітзаліку трэба змяняць у бок больш сур'ёзнага падыходу да гэтай справы, лепшай падрыхтоўкі студэнтаў. Тады наўрад ці будучы ставіць камсамольцаў у тупік пытанні па гісторыі ўніверсітэта альбо дзейнасці значных міжнародных арганізацый. І не казка той час, калі сённяшні скептык скажа сябру: «Ведаеш, у мяне заўтра адказны дзень — палітзалік здаю».

С. ТОГАЛЬ.

БЯССПРЭЧНА, студэнт 80-х павінен ведаць і ўмець многае. І, у прыватнасці, адчуваць напружаны пульс часу. А для гэтага неабходна быць палітычна адукаваным, валодаць высокай культурай, умець добра арыентавацца ў міжнародных падзеях. «Прагрэс краіны залежыць не толькі ад прадуманай эканамічнай стратэгіі, моцнай сацыяльнай палітыкі, але і ад нас саміх, ад нашай дысцыплінаванасці і адказнасці, непрымірымасці да буржуазнай ідэалогіі — ад усяго таго, што падразумываецца сёння пад актывізацыяй чалавечага фактара», — адзначаецца ў метадычных рэкамендацыях па правядзенню палітзаліку. Добрыя і вельмі правільныя словы. Іх павінен правярць палітзалік. Наколькі яму гэта ўдаецца?

— Тая форма палітзаліку, якую прапаноўвае метадычка, — гаворыць сакратар камітэта камсамола юрыдычнага факультэта Дзіма Гарачка, — дае 50 працэнтаў таго, што магла б даць.

З Дзімам пагадзілася і я пасля наведання сямі груп юрфака і фізфака. Чаму?

Агульнае ўражанне: нейкі старэатып у форме правядзення палітзаліку, быццам гаварыліся ўсе. Не згаварыліся, проста па метадычцы рабілі, толькі кожны як змог, як пастараўся. У 1, 2, 3 групах 4 курса юрфака білеты былі надрукаваны на машыныцы. У 4«А» групе трэцякурснікаў з фізфака на гэта можа часу не хапіла ці што яшчэ, таму толькі напісалі нумары білетаў. На першым курсе таго ж факультэта вырашылі паперу не пераводзіць: пытанні чыталі ці камсорг, ці хто-небудзь з членаў ка-

ЦІ ПУЛЬСУЕ ТВОРЧАСЦЬ?

місіі. Вось і ўся розніца ў форме. Праўда, настрой аўдыторыі быў розны ў залежнасці ад вопыту студэнцкага жыцця: у чэвэртакурснікаў з юрфака — «пазірк звысоку» (за плячыма — курсы грамадскіх навук, міжнароднага права і арыентавацца ў прапанаваных праграмай палітзаліку пытаннях было лёгка); у трэцякурснікаў-фізікаў — «нічога новага тут няма» (форма правядзення, падыход да ацэнкі — адны і тыя ж з першага курса, прыцерліся); у першакурснікаў — «а можа няпраўду ўсе кажуць пра палітзалік, што ад невядомага чакаць можна?» Дарэчы, да дня здачы палітзаліку першым курсам ён на фізфаку прайшоў у многіх групах старшакурснікаў. Аднак у камітэце камсамола не здагадаліся запрасіць камсоргаў у лепшыя групы, каб тыя паглядзелі самі і ўсё растлумачылі сябрам.

Форму правядзення палітычнага заліку ажыўлялі камісіі, дакладней — іх падыход да заліку, яго правядзення і атэстацыі студэнтаў. Чамусьці ў трэцяй групе 4 курса юрфака самым зацікаўленым быў выкладчык І. С. Андрэю. А ў першай групе таго ж курса актыўнасць узяў у свае рукі член камітэта камсамола А. Маймусаў. Місія астатніх членаў камісіі звязлася да та-

групе першага курса былі спрэчкі, ды і выдатныя адзнакі атрымалі нямногія.

— Камісія павінна быць строгай і аб'ектыўнай, — сказала камсорг групы Тая Шынкарова.

— Зноў скажуць, што мы здалі горш за ўсіх, — засмуцілася куратар Г. М. Таропава, але тут жа дадала: — Затое ўсё па-справядлівасці...

Ці ва ўсіх групах ўніверсітэта будзе па-справядлівасці? «Наўня», — скажа чытач пра аўтара. Хто-небудзь можа нават і зазначыць: «Каму патрэбна такая справядлівасць, што факультэт уніз цягне?» А каму патрэбна «ліпа»? Ці патрэбна яна асабіста кожнаму з нас?

Так, палітзалік — эксперымент. Мы пакуль што вучымся яго праводзіць. І камітэты камсамола ні факультэтаў, ні ўніверсітэта, ні адказныя за ГПП не могуць даць гатовага рэцэпту, як зрабіць карысную, патрэбную («Залік патрэбны», — лічаць самі студэнты) справу нефармальнай, цікавай і эфектыўнай. Новае адшліфоўваецца ў пошуках. А ці шукаюць у гэтым напрамку факультэты камсамольскія арганізацыі?

Дзіма Гарачка: — Не гаварылі мы пра гэта. А трэба было б абмеркаваць і форму правядзення, і сістэму адзнак, а не звесці ўсё да мак-

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ТЭЛЕТАЙП

«УЧОРА - СЕЊНЯ - ЗАВТРА»

165-Й ГАДАВІНЕ

з дня незалежнасці Грэцыі быў прысвечаны вечар, які адбыўся ва ўніверсітэце. Са страснай прамовай да ўсіх прысутных — грэчаскіх студэнтаў, замежных прадстаўнікоў зямляцтва ў Мінску, савецкіх студэнтаў, выкладчыкаў — звярнуўся прэзідэнт грэчаскага зямляцтва Ніколас Бардуніас. Ён гаварыў аб волі ўсяго народа Грэцыі, каб яе імя назаўсёды было выкраслена з чорнага спісу НАТО, каб на прыгожай зямлі Элады нарадзіліся новыя Арыстоцелі.

А. Самуіліч, член камітэта камсамола ўніверсітэта, уручыў членам грэчаскага зямляцтва памятны сувенір. Георгі Васіліу з Кіпра, прадстаўнікі студэнцтва Чэхаславакіі, Афганістана і іншых краін павіншавалі сваіх сяброў са святам, пажадалі ім поспехаў у барацьбе за мірную будучыню.

А. ПАЛЫНСКІ,
студэнт факультэта
журналістыкі.

КАНФЕРЭНЦЫЯ ЧЫТАЧОЎ

праведзена па ініцыятыве выдавецтва «Універсітэцкае» і кафедры крыміналістыкі. Яна адбылася на юрыдычным факультэце па кнігах, якія выдала «Універсітэцкае» ў 1895 годзе.

У канферэнцыі прынялі ўдзел аўтары кніг, студэнты, кнігааматары. Выступішыя чытачы: В. Круглоў (начальнік АУС станцыі «Мінск»), К. Барзова (дацэнт кафедры грамадзянскага і сямейнага права), В. Ялуга (старшы следчы УУС Мінгарвыканкома), А. Быліна, А. Новавікаў, А. Сівец (курсанты Мінскай вышэйшай школы МУС БССР), І. Радчанка, Н. Цярэшчанка, Н. Цыганкоў (студэнты юрыдычнага факультэта) адзначылі важнасць, актуальнасць, практычную каштоўнасць кніг, звярнуліся да супрацоўнікаў выдавецтва з просьбай павялічыць выпуск літаратуры юрыдычнай тэматыкі для спецыялістаў праваахоўных органаў, суда і пракуратуры.

Загадчыца рэдакцыі камуністычнага выхавання студэнцкай моладзі выдавецтва С. Хадасевіч выказала пажаданне да вучоных-правазнаўцаў пісаць больш літаратуры для масавага чытача.

У час работы канферэнцыі працаваў кніжны кіёск.

А. ЗЯНЬКЕВІЧ,
рэдактар па рэкламе
і прапагандзе кніг
выдавештва
«Універсітэцкае».

«КРУГЛЫ СТОЛ»

сабраў на гэты раз супрацоўнікаў маладзёжных рэдакцый Беларускага тэлебачання, якія шчыра падзяліліся са студэнтамі ўніверсітэта сваімі праблемамі, адказалі на іх пытанні.

Т. РУДКОўСКАЯ.

КОНКУРС ЭРУДЫТАЎ

У НАС на факультэце стала добрай традыцыяй праводзіць конкурсы палітэрудытаў сярод груп, патакаў, кафедраў. Вось і зусім нядаўна ў інтэрнаце № 6 у клубе «Красавік» праходзіў конкурс палітэрудытаў паміж кафедрамі. На ім студэнты змагалі накізаць свае веды і на фестывальнаму руху, і веданне палітычных тэрмінаў, і сучаснага міжнароднага становішча. А ў перапынках удзельнікі слухалі песні ў выкананні сваіх таварышаў.

Асабліва вылучылася каманда кафедры сістэмнага праграмавання ў саставе А. Сярковай, А. Запарожца, А. Бас, якія занялі першае месца.

Ю. МАЊЮК,
студэнт ФПМ.

МАЦАВАЦЬ ТРАДЫЦЫІ

Вечар мастацкай самадзейнасці

замежных студэнтаў БДУ імя У. І. Леніна, прысвечаны XXVII з'езду КПСС, прайшоў цікава і захпляюча. На ім сабраліся прадстаўнікі больш чым 20 краін свету. Студэнты зрабілі своеасаблівую выстаўку. Прадстаўнікі Кіпра, Афганістана, Грана расказвалі аб сваёй радзіме, паказвалі кнігі, фотыздымкі, нацыянальныя вырабы.

На канцэрце прагучалі словы аб міры, дружбе, каханні. Усім запомніліся верш Гі Армана (Конга) «Мама, я часта думаю аб той вайне», песня ў выкананні Эрыка Прыора (рэспубліка Сурьман) «Беларусачка», танцы ў выкананні Трыны Некзад (ДРА) і Радысера Паразоза (Філіпіны).

А заключную песню Стаса Наміна «Мы жадаем шчасця вам!» падхатлілі ўсе. Зноў і зноў паўтаралі яе прылепу удзельнікі і гледзчы, аб'яднаныя цудоўнымі імгненнямі выдатнага канцэрта.

А. МАКСІМАЎ,
студэнт факультэта
журналістыкі.

«МЫ ЖАДАЕМ ШЧАСЦЯ ВАМ!»

АГЛЯД ДРУКУ

ТВАРАМ ДА «ТВАРУ»!

АБО ЯК КЛАПОЦЯЦА АБ ВЫГЛЯДЗЕ
СВАІХ «ТВАРАЎ» НЕКАТОРЫЯ
ФАКУЛЬТЭТЫ

Насценгазета — голас грамадскасці, баявы памочнік партыйнай, камсамольскай, прафсаюзнай арганізацыі. Нярэдка мы яшчэ яе называем і «тварам» факультэта. Маўляў, патрэбна толькі зазірнуць у яе і адразу зразумееш, чым жыве факультэт. Што ж уяўляюць сабой «твары» насценнага «Хіміка» (хімічнага факультэта), «Мерыдыяна» (геаграфічнага факультэта), «Савецкага юрыста» (юрыдычнага факультэта)? Прапануем агляд святочных нумароў гэтых газет.

СВЯТОЧНЫЯ нумары насценгазет нярэдка ў чытача выклікаюць меншы інтарэс, чым будзённыя. У чым справа? Газета «Савецкай арміі», прысвячаючы свой выпуск адразу двум святкам — Дню Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту і Дню Міжнароднай салідарнасці жанчын, — адкрывае нумар даволі вялікім перадавым артыкулам «Народ і армія адзіныя». Як вядома, мэта такога матэрыялу — растлумачыць чытачам важнасць той або іншай справы, мабілізаваць ініцыятыву і актыўнасць чытачоў на яе выкананне. Перадавы артыкул — гэта калектыўнае меркаванне, галоўнае выступленне газеты на тэму дня.

Ці адпавядае гэтым патрабаванням артыкул У. Уласень? Гісторыя савецкай арміі, выказаная агульнымі словамі, усім вядомымі ісцінамі, слабая сувязь з жыццём калектыву факультэта наўрад ці зацікавяць чытача. Гэта хутчэй за ўсё стыль перадавога артыкула з цэнтральнай газеты. Нават калі чытач знаёміўся з ім у святочны дзень, наўрад ці ўзнік у яго такі ж настрой, бо мала чым артыкул адрозніваўся ад звычайных, будзённых выступленняў.

Замалёўка «Шлях да перамогі» пра ветэрана Вялікай Айчыннай вайны прафесара С. Р. Драбзку вытрымана ў добрым стылі. Аўтар раскрывае вобраз чалавека, які перанёс на сваіх плячах гады ваеннага ліхалецтва, а ў мірны час — выхоўвае моладзь. Трэба асабліва адзначыць зварот газеты да тэмы Вялікай Айчыннай вайны. Пасля святкавання 40-годдзя Перамогі ўвага да яе, як ні дзіўна, у многіх выданнях знізілася. Гэта датычыць і газет «Мерыдыян», «Хімік».

«Савецкі юрыст» на парадок дня ставіць вельмі актуальную тэму: «СБА — новыя задачы». Ёсць тут і інфармацыя аб мунітрафакультэцкім жыцці. А

табліца «Вынікі мінулай сесіі» яркава патрабуе каментарыяў. Бо лічбы не даюць поўнага ўяўлення аб паспяховайсці на факультэце.

Адна з тэм, якія хваляюць сёння студэнтаў-юрыстаў, — адкрыццё пасля значнага перапынку на факультэце студэнцкага клуба. І зварот да гэтай тэмы газеты апраўданы. Прапануем вашай увазе ўрывак з інтэр'ю «Студклуб: апошнія навіны» карэспандэнта газеты са старшынёй студэнцкага клуба:

«— Якія змены адбыліся за гэты час?
— Амаль ніякіх.
— Рэканструкцыя студклуба працягваецца?
— Дакладней скажаць, заканчваецца.
— Значыць, мы ўсё ж дачакаемся ўрачыстага адкрыцця?
— Без сумнення».

Так, студклуб пачне працаваць. Але ці трэба было так доўга затрымліваць увагу чытача, абмянявацца суб'яднамі столькімі сказами? М. Горкі пісаў: «Матэрыял цудоўны — апрацоўваюць дрэнна. Вучыцца патрэбна гэтай справе!.. Я гэта кажу па даволі саліднаму вопыту. Чалавек пачынае пісаць добра — а слоў няма, не ўмее іх паставіць так, каб яны аказвалі належнае ўражанне, матэрыял камячыць, не ўмее рабіць. Атрымліваецца згустак, тварог — усё сціснута, змята і цяжка, вельмі цяжка! Трэба вучыцца падаваць гэта ў простым, ясным выглядзе». Спадзяемся, што гэтыя пажаданні вялікага пісьменніка не будуць залішнімі для карэспандэнтаў насценнага друку.

Асаблівай манерай інтэр'ювання адрозніваецца газета «Мерыдыян». «Да мэты»... Так называецца адзін з матэрыялаў, змешчаных у газеце. І як бы не чытаў гэта інтэр'ю, не зразумееш, хто і якую мэту тут праследуе. Прозвішча І. Рабізо, пастаўленае пад матэрыялам, дае толькі аснову для разгадак.

Святочны нумар газеты «Хімік» пачынаецца з віншаванняў. Яны — супрацоўнікам НДІ фізічна-хімічных праблем, якія дасягнулі пэўных вынікаў у 1985 годзе. Тут таксама і перапісаны з газеты «Інтэграл» матэрыял аб выпускніку факультэта М. Леўчукове, і старанна прыкленыты інфармацыйны лісткі. А потым — на ўвесь газетны аркуш — абрыс, які ўвабляе ў сабе, трэба так разумець, вобраз жаноцкасці, прысвечаны святу 8 Сакавіка. Словам, складаецца ўражанне, што разрозненныя тэматыцы і па зместу матэрыялы аб'ядноўвае толькі аркуш. І ўсё ж нельга не сказаць, што толькі гэта з трох разгледжаных газет адгукаецца на падзеі, якія адбываюцца ў краіне. Толькі ў ёй знайшлі матэрыял, прысвечаны XXVII з'езду КПСС. У гэтай сувязі нам застаецца пажадаць не губляць аўтарам «Хіміка» той долі апэратыўнасці, якая ў іх ёсць, а астатнім — набыць яе.

Калі запытацца ў членаў рэдкалегіі, як яны аднесліся б да газеты, якая б выйшла без заглаўкаў, то, безумоўна, гэта многія палічылі б за перахрасавіцкі жарт. Тым не менш у насценным друку гэта з'ява не такая і рэдка. Прызначэнне заглаўка — засяродзіць увагу чытача. Між іншым, заглавак у спалучэнні з фотыздымкамі, малюнкамі вызначае воблік газеты. «Лепшыя»... Так нядаўна кінула над адным з матэрыялаў «Мерыдыяна». Ёсць тут і яшчэ адзін матэрыял, як кажуць, без роду і племя — без рубрыкі і заглаўка. Толькі па зместу можна вызначыць, што расказ тут ідзе пра дзяўчыну, якая займаецца спортам.

І яшчэ. Чалавеку заўсёды прыемна, калі ён добра выконвае справу, і ён хутчэй адмовіцца ад дрэнна выкананага задання, чым прызнаецца, што яго прозвішча звязана з ім. Мусіць таму так «сціпінаюць» некаторыя аўтары матэрыялаў. Можна сорамна ім? Ці можа нейкая іншая прычына ў рэдкалегіі газеты «Мерыдыян» ёсць на гэта? А як чытач адносіцца да ружовага ці блакітнага колеру? Напэўна, добра. Але наўрад ці фарбы, якімі так упарта карыстаюцца рэдкалегіі вышэйназваных газет, здольны значна палепшыць «твар» факультэцкіх газет.

А. МАТУСЕВІЧ,
член камітэта камсамола
універсітэта.

АД РЭДАКЦЫІ. Да ўвагі рэдкалегіі насценных газет. Паведамляем, што сёння, 3 красавіка, у 19.15, у памяшканні рэдакцыі «Беларускага ўніверсітэта» адбудуцца чарговыя заняткі рэдактараў насценных газет факультэтаў.

НАШЫ ВЫПУСКНІКІ

ВЯЛІКАЕ БАЧЫЦЦА ЗДАЛЁК

Што такое ўніверсітэт у жыцці тых, хто некалі выйшаў з яго сценаў? Чым і як памятаецца вучоба, як ацэньваецца? Кажуць, вялікае лепш бачыцца здалёк. Вось чаму я вырашыў паразмаўляць аб гэтым з тым, хто адшоў ад цяперашніх выпускнікоў і ўжо мае трывалы пункт гледжання. Даведацца, што спатрэбілася ў яго самастойнай працы, а чаго ўніверсітэт, магчыма, і не дадаў.

ПАГУТАРЫЦЬ аб гэтым хацелася адвольна, як кажуць, у неафіцыйных абставах, і таму выбар выпаў на аднаго з добрых знаёмых, які працуе на вытворчым аб'яднанні «Інтэграл», выпускніку 1979 года факультэта радыёфізікі і электронікі Уладзіміра Алейнікава.

Пасля заканчэння вучобы Уладзімір працаваў па размеркаванню ў інстытуце АН БССР. Потым — служба ў Савецкай Арміі, дзе ён уступіў у члены КПСС. З 1981 года — майстар, пасля быў прызначаны старшым майстрам, цяпер — начальнік участка «Інтэграла».

Яго праца — напружаныя планы, штодзённая адказнасць за прынятыя рашэнні, за справу, якую выконвае падначалены яму калектыву. Будні праходзяць на адным з перадавых рубяжоў НТП.

Ці ёсць у гэтым рамантыка? Хутчэй, цяжкая праца. Праца першапраходцаў цяперашняга часу, які дыктуе неабходнасць інтэнсіўнага развіцця грамадства, паскарэння НТП.

— Уладзімір, што табе больш за ўсё ўспамінаецца з універсітэцкага жыцця?

— Наогул, вучоба. Гады, звязаныя з БДУ, лічу лепшымі. І нават не ў сэнсе навучання, набыцця ведаў, а ў сэнсе важнасці самога часу станаўлення, калі прыходзіла разуменне свайго «я».

Нельга не сказаць аб студэнцкім асяроддзі, калі ўсе разам маюць агульны інтарэс пры разнастайных характарах, дзе пануюць бескарысныя адносіны. Мабыць, гэта вельмі важна, што пасля школы трапіў туды, дзе замацаваліся многія лепшыя якасці душы.

— А ці ўспамінаюцца выкладчыкі?

— З задавальненнем успамінаю прафесара Багданава, які выкладаў у нас матэматычны аналіз, дыферэнцыравання ўраўненняў. Некаторыя лекцыі былі літаральна захпляючымі. Ад іх засталася пацучцё прыгажосці матэматыкі. З павагай стаўлюся да Ключнікава, Лабуды. Падкуплялі іх таварыскія адносіны да студэнтаў, дасціпнасць. Напрыклад, заходзіць выкладчык у аўдыторыю і гаворыць: «Добры дзень, калегі!»

— Мабыць, гэта стыль?

— Так, важна, што гэта запамінаецца як прыемнае, пазбаўленае і намёку на лібералізм.

— Спецыфіка ўніверсітэцкай адукацыі вельмі ўніверсальная. Даецца база разумення. Аднаводна можна хутка стаць спецыялістам розных напрамкаў галіны, звязанай з паўправаднікамі ці праграмаваннем. Прынамсі, я адчуваю, што і цяпер, у любой справе свайго профілю магу прыкладна за год стаць спецыялістам, хаця пасля выпуску мінула ўжо 6 гадоў.

Узровень спецыяльнай і матэматычнай падрыхтоўкі высокі, як нідзе. Што ўніверсітэт, на мой погляд, не дадаў? Перш за ўсё хачу агаварыцца, што гэта мой суб'ектыўны погляд. Падрыхтоўка спецыялістаў у асноўным арыентавана на навуковы профіль. Прычым на навуку абстрактную, мала звязаную з практыкай.

Ва ўніверсітэце даецца ідэалізаваць уяўленне. І потым, сутыкнуўшыся з рэальнымі цяжкасцямі, многія непазбежна расчароўваюцца на нейкі час. Ружовыя ўяўленні перакрэсліваюцца рэальнае «трэба». Са здзіўленнем разумееш: асабіста неабходна падпарадкоўваць агульнаму, інакш спецыяліст з цябе не атрымаецца. Гэта ў агульным сэнсе. А ў вузкім — узровень нашай вытворчасці куды вышэй, чым мы думаем аб ім у студэнцкіх гадах. Хаця, безумоўна, база ведаў дазваляе хутка акліматызавацца. Галоўнае, што хочацца падкрэсліць: самае асноўнае, чаго не дадаў мне ўніверсітэт, гэта — уменне працаваць з людзьмі, кіраваць.

— А як ты сам набываў тэка вопыт?

— Вельмі добрай школай мне паслужыла армія. Там я навучыўся падпарадкоўваць асабісты інтарэс інтарэсам справы. З'явілася ўменне пераконаваць, даказваць, адказваць за сябе і за іншых.

— А што ты можаш сказаць пра маладых спецыялістаў, якія прыходзяць на вытворчасць?

— У большасці выпадках іх трэба давуваць, дакладней — «дацягваць» да ўзроўню нашай тэхналогіі і вытворчасці. Напрыклад, у гэтым годзе да нас прыйшло некалькі выпускнікоў. Цяпер яны ўжо выконваюць даследаванні аб'ём работ. Хаця не ўсе і не заўсёды выходзяць на патрэбны ўзровень, нават чыста псіхалагічна. Зноў жа, цяжкасці ў рабоце з людзьмі. Другі прыклад — Сяргей Балабуцкі закончыў наш факультэт на год пазней мяне, але цяпер ён — наш вядучы інжынер.

Хочацца пажадаць студэнтам універсітэта больш плённа працаваць у студэнцкіх навуковых гуртках і навукова-даследчых лабараторыях, актыўна ўдзельнічаць у працоўным семестраж, дзе таксама набываюцца неабходныя навыкі работы з людзьмі.

Інтэр'ю правёў
А. ЯФІМАЎ,
студэнт заочнага
аддзялення факультэта
журналістыкі.

ЖАНЧЫНЫ, МІР, ШЧАСЦЕ

МЫ — ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІСТЫ

З розных куткоў планеты ў Саветскі Саюз, іншыя сацыялістычныя краіны прыязджаюць вучыцца стыпендыяты Камітэта савецкіх жанчын. Для нас гэта і вялікае давер'е, і адказнасць перад усімі жанчынамі, якія ў сваіх краінах не могуць атрымаць адукацыю, ды і наогул у наш касмічны век пазбаўлены элементарных чалавечых правоў.

А калі надыходзяць зімовыя канікулы, Камітэт савецкіх жанчын запрашае нас у Маскву. Нядаўна мы прыехалі ў савецкую сталіцу, каб абмеркаваць планы, задачы барацьбы за раўнапраўе жанчын у сусветным маштабе.

Дэлегацыя з Беларусі складалася са студэнткаў універсітэта і

інстытута народнай гаспадаркі. Усе мы прыехалі з розных мясцін: я, напрыклад, з Малі, мае сяброўкі — з Палесціны, Кеніі, Тога, іншых краін. Але ж у цэплай, добразычлівай атмасферы, якая сустрэла нас у Маскве, мы яшчэ больш пасябравалі, да таго ж, у кожнай з нас з'явілася шмат новых сяброў. Гэтак спрыяла і маляўнічае месца падмаскоўя — дом адпачынку «Сярэбраны бор», дзе праходзіў наш семінар.

Тут было ўсе новае і карыснае. І цікавыя вострыя даклады аб праблемах барацьбы за мір, за жаночае і нацыянальнае раўнапраўе. Я ў сваім выступленні закранула пытанні аб становішчы жанчын у Малі да заваявання незалежнасці і зменах, якія адбываюцца зараз, расказа-

ла аб рабоце Саюза малійскіх жанчын.

Праходзілі таксама гутаркі за «круглым сталом», у якіх акрамя актывістак КСЖ прымалі ўдзел вядомыя журналісты, вучоныя, дзеячы мастацтва. Мы гаварылі аб міры, каханні, шчасці — гэта надзённыя мары не толькі жанчын, а і ўсяго чалавецтва.

І, зразумела, былі цікавыя экскурсіі па Маскве, незабыўныя сустрэчы з савецкімі людзьмі.

Мы — студэнткі з «трэцяга міру» — добра разумеем, што сучаснае жанчын сацыялістычных краін — наша будучае. І ад нас залежыць яго набліжэнне.

ТРАОРЭ МАЙМУНА,
студэнтка факультэта
журналістыкі.

ПАД ВОСТРЫМ ВУГЛОМ

Калі дрэнна бачны паставы

УСІХ дарослых цець і дзядзь у маленькай маці трымала за ручку і вучыла азбуцы дарожнага руху. Муціць, так: «Танечка (ці Юрчка), не хадзі на чырвонае святло ніколі, бо дзі-дзі (аўтамабіль) — заб'е. А на зялёнае — смела тупай». Але выраслі Танечка і Юрчка, перасталі слухацца маці і трымацца за яе ручку. І смела тупаюць дарослыя аднолькава і на зялёнае, і на чырвонае.

«Праскочу — паспею» — так думалі Л. Мананская, П. Леват, Г. Фавько, Праскочылі... паспелі... але не паспелі ўзячы ад міліцыянера гэтыя спрытары. А Б. Шаварскі, А. Скраблюкова так хутка бегалі, што за іх «выдатныя поспехі» прыйшлося вынісваць накіраванне на лекторыі, каб яны сабе ўсвядомілі, што дарога — гэта не стадыён.

Пытанне для разважання: што адозвінае камсамольцаў С. Мацвеенка, В. Касаткіну, А. Уладзімірава, Г. Размысловіча, А. Апрулева ад іх таварышаў? Міліцыянер, які сустрэў іх на другім баку вуліцы, сказаў бы, што яны — звычайныя парушальнікі правілаў дарожнага руху, выкладчык па этыцы — што яны, му-

ціць, нявыхаваныя людзі, псіхалаг — што ў іх павышаная цяга да рызык. А што скажучь іх таварышы з камсамольскай арганізацыі, якія нічога ім чамусьці не гавораць?..

Не менш «ганарліва» паводзяць сябе і тыя, ад каго залежыць наша пешаходаў, ды і іх саміх, бяспека. За 1985 год больш 300 (!) вадзіцеляў як дзяржаўнага, так і індыўідуальнага транспарту БДУ імя У. І. Леніна парушылі ПДР. З іх больш 50 парушэнняў прыходзіцца на невялікую аўтагаспадарку універсітэта. Пяць вадзіцеляў аўтагаспадаркі затрыманы за кіраванне аўта-транспартам у невярозным стане. За мінулы год больш 50 вадзіцеляў, у асноўным уладальнікаў прыватнага транспарту, затрыманы былі за перавышэнне хуткасці, больш 40 — за парушэнне правілаў абгану. Лічбы, як гавораць, робяць уражанне. На жаль, гэтыя лічбы ствараюць канкрэтныя, рэальныя людзі. Сярод іх Ю. Трапеза, В. Емільянаў, І. Казлоў, М. Салдаткін і іншыя.

Усе яны добра разумеюць, што парушаюць не толькі невялікі абстрактныя правілы, але закон, абавязковы для ўсіх. Чаму ж яны

пагарджаюць тым, што створана не супраць іх, а дзеля аховы іх жа здароўя, жыцця, нарэшце, нашага з вамі. А значыць, іх родных і блізкіх.

У такой буйной навукова-педагагічнай установе, як Белдзяржуніверсітэт, маецца дастаткова сіл у асобе партыйных, прафсаюзных, камсамольскіх арганізацый факультэтаў, добраахвотнай народнай дружыны, таварыства аўтаматараў, якія могуць і навінны стварыць трывалую заслоны для тых, хто ператварае дарогу ў месца для дзеянняў, што супярэчаць закону.

Хочацца верыць, што ўсе мы аднолькава жадаем, каб наш любімы горад быў горадам высокай культуры. І спадзяемся, што супрацоўнікі і студэнты універсітэта прад'явяць да сябе і да сваіх калег асобы патрабаванні па строгаму выкананню ПДР.

Л. ТУРАВЕЦ,
начальнік аддзялення ДАІ
Маскоўскага РАУС.

Да студэнтаў-першакурснікаў існуе надзвычай павышаны інтарэс: усе іх запрашаюць прыйсці, уступіць, заняцца... Таму прыход новага «агітатора» заўсёды ўспрымаецца з цікавасцю.

У НАС «У ВЕРАСЕ»

РЭФОРМЕ ШКОЛЫ — КЛОПАТ ВНУ!

КАЛІ ДА нас прыйшоў член камітэта камсамола факультэта, мільганула думка: «Ну, а што зараз прапануюць?» Нам прапанавалі арганізаваць педагагічны атрад для работы ў школе. Больш паловы студэнтаў выказалі жаданне стаць яго членамі. Новая справа заўсёды прыцягвае. Шкада, што не ва ўсіх хапіла гэтай цікавасці да канца: калі стала вядома, што зонай дзеяння будзе Хатлянская СШ Уздзенскага раёна, што ехаць да яе каля дзвюх гадзін, то многія забралі заявы. Але ж засталіся тыя, хто педатрад уяўляў не толькі з боку рамантычнага.

Так нарадзіўся наш «Верас». За плячыма два гады работы, поспехаў, няўдач, адкрыццяў, сумненняў... Працаваць давялося шмат і сур'ёзна, бо дзеці — народ патрабавальны.

Сёння можна гаварыць аб тым, што перыяд станаўлення «Верас» паспяхова прайшоў. Набылі пэўныя веды і практычныя навыкі працы ў школе. Запомнілася вучням гульня піянерскіх атрадаў «На піянерскай арбіце» і дыспут «Што я разумею пад словамі «цікавае жыццё»? І члены атрада, і падшэфныя з аднолькавым інтарэсам чакалі конкурсаў палітычнай песні, вершаў і малюнкаў «Я малюю мір».

Пасля таго, як на лекцыях па псіхалогіі мы даведзелі аб форме правядзення псіхалагічных даследаванняў асоб і міжасабо-

вых адносін у класах, члены педатрада Т. Манахава і Т. Лянова правялі такія даследаванні з вучнямі. Пастаянна знаёмім рабят з навінкамі літаратуры. Заўсёды чакаюць у школе нашага палітінфарматара Наташу Хоміч. У апошні свой выезд да падшэфных яна падрыхтавала тэматычную палітінфармацыю «Ідэалагічная барацьба і моладзь».

Самым сур'ёзным чынам рыхтуем да кожнага выезду ў школу. Кожны раз неабходна прычытаць шмат літаратуры. Удачныя поспехі дзяцей і на развітанне: «Прыязджайце, мы вас чакаем» — вось узнагарода нам.

Ёсць у «Вераса» пэўныя здабыткі, але ёсць і цяжкасці. Час у студэнтаў абмежаваны, а таму не ўсе заплававанае удаецца ажыццявіць. Паездкі ў школу патрабуюць пропуску заняткаў. Ісці ў нагу з вучэбнай праграмай члены педатрада проста абавязаны. Берагчы час мы навучыліся ў педагагічным атрадзе. А з цяжкасцямі ўсе разам справімся. І будучы адкрывацца на сустрэчу «Верасу» дзіцячыя сэрцы, і адгукнецца ў душах педатрадаўцаў нешта такое, без чаго няма сапраўднага Настаўніка.

А. ШАЙДО,
камандзір педатрада
«Верас» філалагічнага
факультэта,
М. СЯВЕЦ,
камісар атрада.

ТЫСЯЧА І АДЗІН РЭЦЭПТ ТВАЙГО АДПАЧЫНКУ

ДАВАЙЦЕ СУСТРАКАЦА...

ДА ГЭТАГА мерапрыемства на філалагічным факультэце рыхтаваліся грунтоўна, яшчэ за некалькі месяцаў у прафбюро супрацоўнікаў быў складзены падрабязны план, прадугледжаны ўсе дэталі. Найбольш клопату (але — прыемнага!) дасталося дацэнтку Л. М. Чумак, разам з

ёй працавалі іншыя выкладчыкі факультэта. І ўсім было цікава — якой будзе першая сустрэча?

І вось прыйшоў дзень (дакладней — прыйшла раніца), калі гасцей не сустракаў суровы вахцёр, а добразычлівыя арганізатары былі рады ўсім.

А шанюныя гасцейкі ўваходзілі: адны — нясмела, другія — упэўнена. Зразумела, што маленькім хлопчыкам і дзяўчынкам спачатку было трохі ніякавата ў незнаёмым месцы. Так пачынаўся ранішнік адпачынку супрацоўнікаў факультэта і іх дзяцей.

І быў канцэрт. Маленькія артысты ігралі і пелі так, што строгае журы на чале з дацэнтам

Р. М. Кавалёвай нікога не пакінула без узнагароды.

Затым усе перайшлі ў прасторнае фэе, дзе пачаліся конкурсы, гульні, эстафеты. А калі ўзяліся за перацягванне каната, тут не стрывалі бацькі...

Было весела і прыемна. Было радасна і смешна. Было і вельмі смачна пасля віктарын падсілкавацца салодкімі вырабамі. Дзеці ведалі, што ў своеасаблівым конкурсе ласункаў удзельнічалі іх мамы.

Ну, а як можна абысціся без любімых мультыкаў? Дарэчы, гэтае пытанне турбавала не толькі дзяцей. І звычайная лабараторыя тэхнічных сродкаў ператварылася ў казачны кінатэатр «Малютка», дзе ўсе разам глядзелі вясёлыя фільмы.

Не хацела малая дзятва пакідаць філфак. Расказвалі адзін аднаму, дзе працуе, што робіць іх маці ці тата. Дамовіліся сустракацца часцей...

Г. ЮРЧАНКА,
Фота аўтара і Ю. ПЕЧУРА.

ПЕРШАЯ КАДОНКА

Прыемна раніцай, не спяшаючыся, папіць каву, павольна апрануцца і потым накіравацца да трамвайцага прыпынку, заціснуцца у перапоўнены салон, каб праехаць адзін прагон. Усе, зразумела, бачылі гэты малюнак каля стадыёна «Дынама», дзе нашы студэнты садзяцца ў транспарт. Можна знайсці шмат аргументаў за падобны праезд: і часу мала, і ісці не хочацца...

Але ж ці не выглядае такая «філасофія» нейкай анахранічнай? На жаль, яна ўкаранілася даволі трывала. Няўжо мы такія старыя, што цяжка прайсці тры-чатыры сотні метраў свежай раніцай, усміхнуцца сонейку, падыхаць на поўныя грудзі?

А яшчэ лепш, калі ты да гэтага зрабіў зарадку, не такую, зразумела, як рэкамендуецца — 30 хвілін (часу мала), а невялічкую, але ўсё ж зарадку. І ты адчуеш, што добры настрой гартуецца раніцай.

Ну, вось, скажаш, зноў агітацыя за фіззарадку, хадзьбу пяшком — як да маленькіх. Не, дарослы чалавек можа рабіць усё правільна без напамінаў. А я проста хацеў дапамагчы глянуць на сябе з боку.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

БОЛЬШ як 10000 студэнтаў і супрацоўнікаў займаюцца фізкультурай і спортам. Працуюць 22 спартыўныя секцыі, у іх — 5250 чалавек.

ТУРЫЗМАМ захапляецца 1100 студэнтаў і супрацоўнікаў.

У 1985 годзе падрыхтавана 3 майстры спорту міжнароднага класа, 10 майстроў спорту СССР, 38 кандыдатаў у майстры спорту, 5700 чалавек атрымалі масавыя разрады.

У МАЛЯУНІЧЫХ мясцінах Зялёнага, у цыры, спортзале праходзілі старты мнагаборцаў у праграме зімовага этапа комплексу ГПА. Удзельнічалі 85 студэнтаў з усіх факультэтаў. У асабістым заліку першымі былі: сярод дзяўчат — А. Капылова (юрфак) з вынікам 91 ачко; сярод юнакоў — А. Моніч (юрфак), 105 ачкоў. Разам з імі добра выступалі іх калегі па будучай прафесіі, і каманда юрфака заняла першае месца. На другім — гістарычны факультэт, на трэцім — фізічны. На апошніх апынуліся зборныя журфака і хімфака.

ЦІКАВЫМІ і напружанымі былі гульні першынства ўніверсітэта па міні-футболу. Лепшымі выглядалі футбалісты радыёфізічнага факультэта, факультэта прыкладной матэматыкі, фізічнага, якія і падняліся на п'едэстал гонару. Дрэзна згулялі прадстаўнікі геаграфічнага і факультэта журналістыкі.

У здаровым целе — здаровы дух

СЕННЯ НИКОГА не трэба запэўніваць у тым, што сістэматычная жыццёвая актыўнасць, высокі ўзровень фізічнай і духоўнай культуры чалавека ствараюць такі маральны настрой, пры якім ужыванне спіртнага становіцца антынатуральным. Вядома, што фізічная культура, спорт, турызм з'яўляюцца эфектыўнымі формамі правядзення вольнага часу, сферай актыўных зносін людзей.

Глыбока асэнсоўваючы важнасць гэтага, спортклуб, кіруючыся Пастановамі ЦК КПСС «Аб мерах па пераадоленню п'янства і алкагалізму» і «Аб мерах па паліпашэнню выкарыстання клубных устаноў і спартыўных збудаванняў» праводзіць работу па рэалізацыі сацыяльна важнай задачы партыі і ўрада па павышэнню ролі спартыўных устаноў як адных з асноўных цэнтраў у барацьбе з п'янствам. Трэба асабліва падкрэсліць, што дзякуючы ўвазе парткома, рэктарата ўніверсітэта ў апошні час пытанні масавага аздараўлення студэнтаў і супрацоўнікаў атрымалі статус першаступеннай важнасці, сталі ўсебакова вырашацца на самым высокім узроўні.

Рэктаратам і парткомам была

распрацавана і прынята доўгатэрміновая праграма развіцця фізічнай культуры і спорту ва ўніверсітэце. Яна прадугледжвае прывядзенне ўсіх спартыўных збудаванняў у належны парадак, аснашчэнне іх сучасным абсталяваннем і трэнажорамі. Перагледжаны графік загрузкі спартыўных збудаванняў з улікам арганізацыі іх работы на працягу ўсяго тыдня. Спецыяльна выдзелены 20 працэнтаў часу ў спартыўных залах для фізкультурна-аздараўленчай работы сярод прафесарска-выкладчыцкага саставу і супрацоўнікаў універсітэта.

Арганізавана работа 5 клубаў па інтарэсах: рытмічнай гімнастыкі, аматараў бегу, гіравога спорту, спартыўнага арыентавання і воднага турызму.

Значна пашыраны календар спартыўна-масавых мерапрыемстваў з акцэнтам на правядзенне спаборніцтваў у выхадныя дні. Прадугледжаны такія масавыя старты, як «Усёй групай» — на стадыён, дні здароўя факультэтаў, тыдні бегуна, лыжніка, плывца і іншыя.

Пастаўлена задача далучыць да рэгулярных заняткаў фізічнай культурай і спортам да 1990 года не менш як 90 пра-

цэнтаў студэнтаў і 60 працэнтаў выкладчыкаў.

У інтэрнатах выдзелены па-

ПЛАНЫ ПАРТЫ — У ЖЫЦЦЕ!

мяшканні для заняткаў фізкультурай і спортам. У мэтах умацавання прапаганды асноўнае здаровага ладу жыцця ва ўсіх студэнцкіх інтэрнатах абсталюваны спецыяльныя стэнды, якія расказваюць аб шкоднасці алкаголю.

Пры прафкоме студэнтаў адкрыты пункт пракату спартыўнага інвентару для тых, хто жыве ў інтэрнаце.

Распрацаваны і ўкаранены дадатковыя меры па стымуляванню і павышэнню прэстыжнасці заняткаў фізічнай культурай: узнагароды граматамі, пугуёўкамі, значкамі, прызамі і каштоўнымі падарункамі, занятасце на Дошку гонару і іншыя.

Вялікая ўвага ўдзяляецца пытанням прапаганды і агітацыі здаровага ладу жыцця. У планах падрыхтоўкі шматлікіх мерапрыемстваў адно з галоўных месцаў займаюць якасць афармлення стадыёнаў і спартыўных пляцовак, парадак абвешчання ўдзельнікаў і балельшчыкаў, вырабу афіш і запрашалальных білетаў.

А. БАЛДЗІН,
старшыня спартыўнага
клуба.

ТВАЯ БІБЛІЯТЭКА

«Фізічная культура ў жыцці студэнта»

ТАК НАЗЫВАЕЦЦА кніга У. М. Рэйзіна і А. С. Ішчанкі, якая выйшла ў выдавецтве «Вышэйшая школа». Залішнім будзе расшыфроўваць назву выдання, гаворыць аб неабходнасці фізічных заняткаў для людзей, якія займаюцца пераважна разумовай працай...

У гэтай кнізе ёсць многае: і пра правільны распарадак дня студэнта, і пра метады, прыцыпы самастойных трэніровак...

Хочацца спадзявацца, што ў сучасным бурлівым акіяне розных рэкамендацый, часта процілеглых адна другой, названае выданне знойдзе сваіх верных чытачоў.

РАСКАЗЫ АБ СПАРТСМЕНАХ

СПОРТ, ВУЧОБА І НАВУКА

МІКАЛАЮ ЛІХАДЗЕДУ заўсёды было ўласціва пачуццё калектывізму. У 1979 годзе зборную каманду цяжкаатлетаў пакінулі майстры спорту М. Бутавец, А. Гусеў, Д. Петухоў. Першыня таварыства «Буравеснік» праводзілася ў Карагандзе, і ад выступлення М. Ліхадзеда залежала, ці стане каманда нашага ўніверсітэта прызёрам спаборніцтваў. Для гэтага яму было неабходна паказаць не толькі свой лепшы рэзультат, але і заняць прызавое месца. Ён выдатна справіўся з гэтай задачай, стаў бронзавым прызёрам, вывёў на другое месца дружыну штангістаў.

На першым курсе Мікалай сустрэўся з В. Ф. Кавалёвым, пад кіраўніцтвам якога і стаў займацца цяжкай атлеткай, атрымаў званне майстра спорту СССР.

На апошнім курсе М. Ліхадзед сур'ёзна зацікавіўся праблемамі лічбавых метадаў інтэгрыравання. Пасля заканчэння ўніверсітэта ён працягвае працаваць у гэтай галіне матэматыкі і ў 1985 годзе паспяхова абараняе кандыдацкую дысертацыю.

Мэта накіраванасць, самадyscyпліна і унутраная арганізаванасць і на гэтым этапе дапамагалі яму спалучаць заняткі спортам з навуковай работай. Зараз М. Ліхадзед працуе малодшым навуковым супрацоўнікам Інстытута матэматыкі АН БССР. Нягледзячы на вялікую занятасць на рабоце і ў сям'і, ён знаходзіць час, каб 4-5 разоў у тыдзень наведвацца ў спартыўную залу, дзе трэніруецца не толькі сам, але і перадае свой вопыт і веды малодшым спартсменам.

Па меркаванню трэнера В. Ф. Кавалёва і таварышаў па зборнай, Мікалай — выдатны сябар, які гатовы ў любую хвіліну прыйсці на дапамогу.

Прыклад Мікалая Ліхадзеда яшчэ раз даказвае, што пры вялікім жадаванні можна дасягнуць значных поспехаў і ў спорце, і ў вучобе, і ў навуцы. Пры гэтым спорт дапамагае ў дасягненні новых жыццёвых вышынь. Выхоўвае чалавека здаровым як фізічна, так і маральна.

В. ЛОБУЗАУ,
выпускнік універсітэта.

З КАРТАЙ І КОМПАСАМ

У ЛЮБОЕ надвор'е кожную нядзельную раніцу ў раёне Зялёнага Луга збіраюцца аматары спартыўнага арыентавання. Іх не многа, гэты від спорту не ўсіх пахваляеца папулярнасцю фігурнага катання, аднак і невялікай групы энтузіястаў хапіла, каб магнітная стрэлка кампаса і карта прыцягвалі новых і новых аматараў арыентавання.

Вось ужо 15 год узначальвае секцыю Станіслаў Фёдаравіч Рыжанкоў. Гэты чалавек улюбёны ў спартыўнае арыентаванне, у сваёй рабоце імкнецца, каб як мага больш юнакоў і дзяўчат адчулі жыццёвую патрэбнасць заняткаў спортам. Сціплы, вясёлы чалавек, ён з тых працаўнікаў, што аддаюць многа, не думаючы аб узнагародах. Для яго галоўныя прызы — здароўе, бадзёрасць студэнтаў.

У красавіку пройдуць старты арыенціроўшчыкаў «Зялёны стадыён», у якіх выступяць выхаванцы С. Рыжанкова, і сам ён не застаецца ў баку, выйдзе на маршрут у сваёй узроставай групе.

КАЛЕЙДАСКОП

▲ ПЁТР ЛІНІЕЎСКІ, дваццаціпяцігадовы студэнт-біёлаг з Кракаўскага ўніверсітэта, праехаў на веласіпедзе 3.500 кіламетраў. Распачаў ён падарожжа ў ліпені 1983 года. Пабываў у ГДР, ФРГ, Бельгіі, Францыі, Іспаніі, Марока, Аргенціне, Уругваі, Бразіліі, Венесуэле, Калумбіі, Мексіцы, ЗША, Японіі. За гэ-

ты час памяняў 8 веласіпедаў, вывучыў 4 мовы: французскую, іспанскую, партугальскую, англійскую, а ў Мексіцы ажаніўся.

▲ ЯК ВЯДОМА, летняя Універсіяды адбудзецца ў 1987 годзе на

стадыёнах Загрэба ў Югаславіі. У арганізацыйным камітэце нядаўна былі падпісаны пратаколы з дэлеганцыямі гарадоў-пабрацімаў Загрэба, Ленінграда і Майніца (ФРГ). Прадугледжана, што нашы і нямецкія студэнты дапамогуць у падрыхтоўцы да спартыўнага форуму маладосці.

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

Мінская паліграфічная фабрыка «Красная зезда» МВПА імя Я. Коласа.
3 красавіка 1986 г.
АТ 07191 Зав. 468.

220080, Мінск-80, УНІВЕРСІТЭЦКІ ГАРАДОК, ВУЛ. БАБРУЙСКАЯ, 9, ПАВЕРХ 4, ПАКОІ 72-73.
ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар
В. П. ВАРАБ'ЕЎ.